

עת"א 7429/10/15 - צבי גור נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 7429-10-15 גור(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר	צבי גור (אסיר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

כללי

1. העותר מרצה עונש מאסר עולם קצוב ל-45 שנים בגין חטיפתו ורציחתו של הנער ירון אורון ז"ל, וכן בגין עבירת סחיטה באיומים ועבירה נוספת של חטיפת קטין, וזאת החל מיום 27.6.1980. בשנת 1985 הורשע העותר בעבירת בריחה ממאסר ונדון ל-9 חודשי מאסר נוספים. בין השנים 1995 ועד 2005 יצא העותר לחופשות סדירות, ואלה הוקפאו למשך מספר שנים בשל מידע מודיעיני בעניינו. החל משנת 2010 יוצא העותר לחופשות סדירות, על פי החלטת בית המשפט העליון בדבר החזרתו באופן הדרגתי לסבב חופשות, והוא מסווג לקטגוריה ב-1, המצריכה את אישור המשטרה מדי חופשה, והיא הקובעת את תנאיה.

טיעוני ב"כ הצדדים

2. נטען, כי העותר הינו אסיר חיובי, היוצא תדיר לחופשות בנות 96 שעות, וכן יוצא לעבודה מחוץ לכלא. גורמי הטיפול בכלא המליצו בעבר על שחרורו המוקדם, אולם ועדת השחרורים המיוחדת שהתכנסה בעניינו דחתה בקשתו לשחרור מוקדם מכיוון שלא עבר הליך שיקום מסודר בתוככי הכלא.

בנסיבות אלה, ביקש העותר למצות הליכי השיקום, ושולב בב/ס מעשיו בשיקום קבוצתי.

לאחר שהשלים ארבע שנות טיפול קבוצתי, ועבר אבחון פסיכולוגי על ידי קרימינולוג קליני במב"ן, המליצו כל גורמי המקצוע לפני וועדת שיקום מיוחדת על העברתו לשיקום פרטני (דהיינו, יציאה באופן עצמאי לעבודה או למסגרת לימודים משקמת מחוץ לבית הסוהר). דא עקא, ההמלצה לא נשאה פרי כיוון שאחד התנאים לחופשותיו הינו תנאי ערב מלווה, ומשטרת ישראל מסרבת לבקשה להסיר תנאי זה לנוכח יתרת המאסר הממושכת וחומרת העבירות, כמו גם

העובדה שהעותר נשפט בעבר בשל בריחה ממאסר.

לפיכך העותר, אשר השלים כאמור לרצות שני שלישים מתקופת מאסרו, מרצה כבר כ- 5 שנים מתוך תקופת התנאי.

עתירה קודמת על ההחלטה שלא להסיר את תנאי הערב המלווה נדחתה (עת"א 4602-04-14), וכך גם בקשת רשות הערעור (רע"ב 7436/14). יחד עם זאת, הצהרת המשיבה (כפי שאף באה לידי ביטוי בהחלטת בית המשפט העליון) ולפיה אי שילובו בשיקום פרטני לא תעמוד לו לרועץ בפני ועדת השחרורים אינה עומדת בעינה, כיוון שרש"א אינה מכינה תכנית שיקום לעותר בשל נסיבה זו.

כמו כן נטען, כי החלטה זו הינה החלטה מפלה באשר ישנם אסירים שיתרת מאסרם ממושכת יותר מזו של העותר, ואין בעניינם תנאי של ערב מלווה.

על כך נסובה עתירה זו.

3. ב"כ המשיבה בתשובתה עמדה על כך שבהתאם להחלטת בית המשפט העליון התכנסה וועדת קטגוריות בעניינו של העותר ביום 3.9.15, אולם זו מצאה כי לנוכח חומרת מעשיו של העותר ויתרת מאסרו, אין מקום להסיר את תנאי הערב הצמוד, שהינו אמצעי פיקוח משמעותי על אסיר בנסיבותיו של העותר. עוד נמסר, כי שאר תנאי חופשתו הינם מינימליים (מעצר בית לילי החל משעה 20:00). האפשרות להמיר את תנאי הערב הצמוד בערב חותם והפקדת מזומן נדחתה על ידי המשיבה מטעמים דומים.

דין והכרעה

4. ב"כ המשיבה ממקדת התנגדותה להסרת תנאי ערב מלווה בשניים: חומרת מעשיו של העותר, ויתרת מאסרו. לא בכדי נסיבות בריחתו בעבר ממשמורת חוקית אינן מוזכרות עוד לצורך דיון זה, מקום שהחל משנת 2010 משולב העותר בחופשות, ומקפיד על תנאיהן. לא זו אף זו, מתגובת המשיבה עצמה עולה כי תנאיו של העותר בחופשתו הינם מינימליים: חופשות בנות 96 שעות, מעצר בית לילי החל מהשעה 20:00 וערב מלווה.

ללמדנו, כי אף הגורמים הרלבנטיים בקרב המשיבה התרשמו כי די בתנאים אלה על מנת לצמצם את מסוכנותו של העותר.

5. מקום שזו התרשמותם, סבורני כי גם בכל הנוגע ליציאתו של העותר לשיקום פרטני, באה העת לשינוי. העותר נמצא בשיקום קבוצתי מזה זמן רב, הוא מקיים את תנאי חופשותיו, אין בעניינו מידע מודיעיני כלשהו, התנהגותו בכלא חיובית ולא נטען אחרת.

בניגוד להצהרת המשיבה כי אי שילובו בשיקום פרטני לא תעמוד לו לרועץ בפני ועדת השחרורים, הרי המציאות טופחת על פניו ומלמדת אחרת, שכן רש"א אינה מכינה תכנית שיקום לאסירים שאינם משולבים בשיקום פרטני.

6. כבר בהחלטתו מיום 30.11.14 עמד כבוד השופט רובינשטיין על החשיבות שבקידום שיקומו של העותר, תוך שקבע כך:

"אכן, המבקש ביצע פשע קשה-מכל-קשה, ואין תמה שמשפחת הקרבן מסתייגת מהקלות למבקש. ואולם, אין לכחד, כי המבקש מתפקד במאסרו לאורך שנים באופן נאות בנסיבות, וראוי להמשיך ולעודדו בדרך זו. לדעתי עם הזמן גובר משקל השיקום, כאינטרס ציבורי בולט (ראו ע"פ 8092/04 חביב נ' מדינת ישראל, פסקה 9 לפסק דינה של השופטת א' פרוקצ'יה)".

7. סבורני כי חלוף הזמן, כמו גם העובדה שהעותר המשיך בטיפול הקבוצתי, מבלי שנתקבלו בעניינו כל דיווחים על התנהגות שלילית, בין במאסר ובין בחופשותיו, מצביעים על כך שניתן לתת אמון בעותר בדרך של הסרת תנאי הערב המלווה, והחלפתו בתנאי ערב חותם והפקדה כספית משמעותית.

8. העתירה מתקבלת. משטרת ישראל מתבקשת לקבוע מחדש את תנאי החופשה של העותר, בהתאם להחלטתי. המזכירות מתבקשת לשלוח העתק החלטתי לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"א כסלו תשע"ו, 23 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.